

Тръгнахъ наслуки изъ гората, и какво бѣ моето учудване, когато следъ малко забелязахъ, че при бѣгството си, съмъ тичалъ успоредно на рѣката. Единъ часъ следъ това се прибрахъ почти пребитъ въ селището. На другия день изпратихме потера и тръгнахме за мѣстото, гдето бѣхъ оставилъ слона. Намѣрихме го на сжщото мѣсто, вече успокоенъ. Цѣлъ покрить съ рани, той бѣше слѣпъ и съ дветѣ очи. Хоботътъ му бѣ скжсанъ и на много мѣста дълбоко нараненъ. Нещастното животно скимтѣше жално, като че ли ни молѣше да прекратимъ болкитѣ. Той не направи дори и опитъ да се приближи къмъ насъ, и стоеше закованъ на едно мѣсто, като че ли съзнаваше вината си. Два куршума отъ моята пушка туриха край на мжкитѣ му.

